

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 121/02-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., bytom Ž., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením vyšetrovateľa Krajskej správy Zboru národnej bezpečnosti v Banskej Bystrici, odboru vyšetrovania verejnej bezpečnosti, z 20. februára 1979 sp. zn. VV 26/78, uznesením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 28. februára 1979 sp. zn. 2 Kv 28/78, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. augusta 1984 sp. zn. 1 T 1/81, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky z 23. decembra 1985 sp. zn. 2 To 25/85, rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 27. apríla 1987 sp. zn. 8 C 76/87 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. augusta 1987 sp. zn. 18 Co 235/87 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2002 doručená sťažnosť J. J., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd uznesením vyšetrovateľa Krajskej správy Zboru národnej bezpečnosti v Banskej Bystrici, odboru vyšetrovania verejnej bezpečnosti, z 20. februára 1979 sp. zn. VV 26/78, uznesením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 28. februára 1979 sp. zn. 2 Kv 28/78, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) z 20. augusta 1984 sp. zn. 1 T 1/81, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky z 23. decembra 1985 sp. zn. 2 To 25/85, rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 27. apríla 1987 sp. zn. 8 C 76/87 a rozsudkom krajského súdu z 27. augusta 1987 sp. zn. 18 Co 235/87.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu tento nemá právomoc *rationae temporis* skúmať a rozhodovať o porušení základných práv a slobôd, ktoré nastalo pred dňom, keď bol ústavný súd konštituovaný a keď nadobudol účinnosť zákon o ústavnom

súde, t. j. pred 15. februárom 1993 (*mutatis mutandis* I. ÚS 49/93, I. ÚS 15/97 atď.). Ústavný súd potvrdil aplikabilitu tejto judikatúry aj v období po nadobudnutí účinnosti novej úpravy ochrany ústavou garantovaných práv a slobôd, ktorá nadobudla účinnosť 1. januára 2002 (napríklad I. ÚS 34/02). Sťažovateľ však namieta porušenie svojich základných práv rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nadobudli právoplatnosť v období pred nadobudnutím účinnosti zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2002